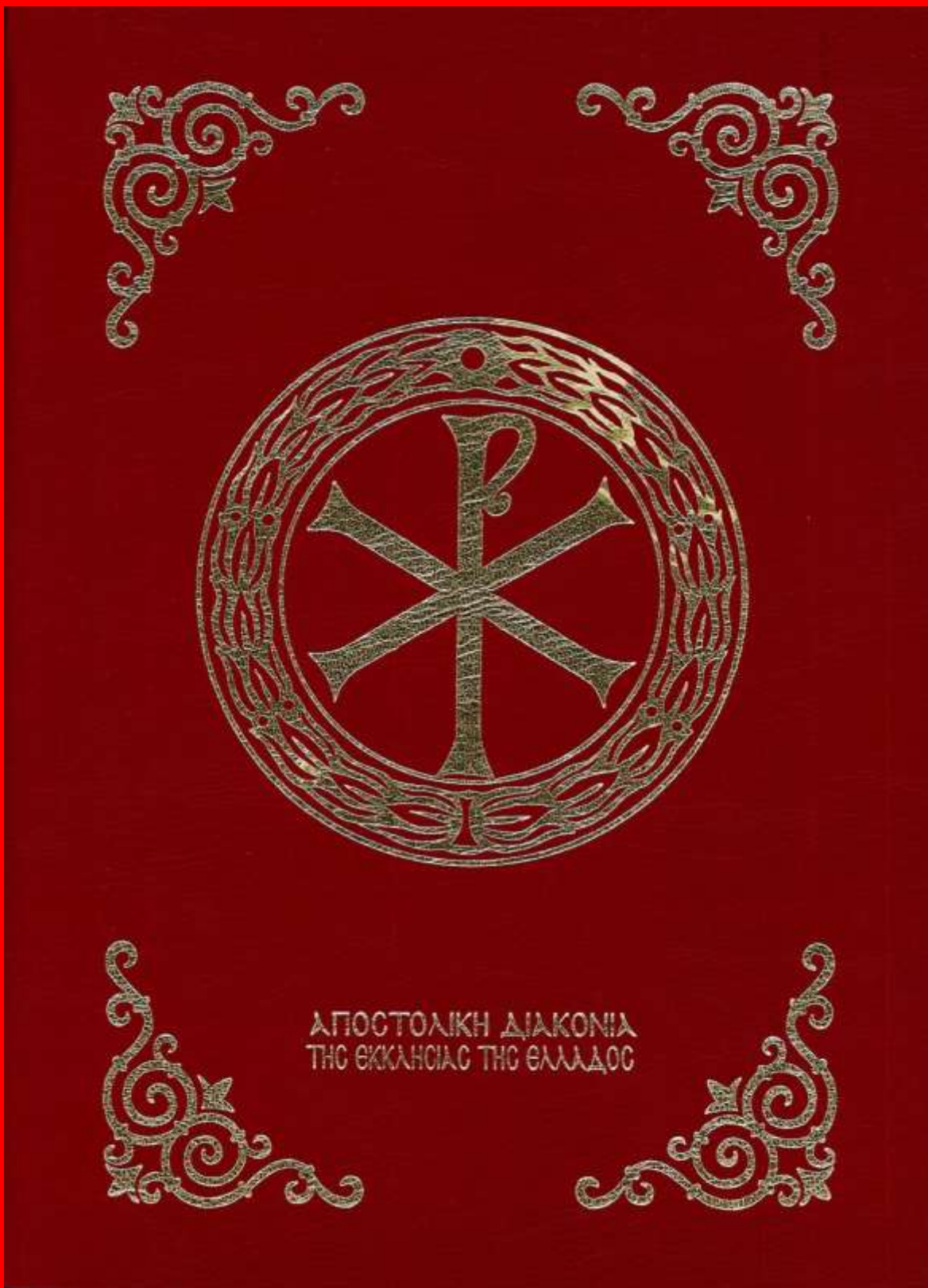

TEZAUUR LITURGIC
6 MAI
HARALAMBOS BOUSIA

SLUJBA
SF. CUVIOASE
SOFIA
SAOULIDIS
DE LA
KLISURA

ATENA, 2015

06 ΜΑΙΟΥ

ΣΟΦΙΑ ΟΣΙΑ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Δρος. Χαραλάμπος Μ. Μπούσια

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστωμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀρδάσσης Πόντου τὸν γόνον, τὸν ἐνθεώτατον, καὶ τῆς Μονῆς Κλεισοῦρας, ἱερώτατον θρέμμα, Σοφίαν τὴν ἀσκήσει καὶ προσευχῇ, ὑπερβᾶσας ἀσθένειαν, θηλείας φύσεως μέλψωμεν ἀνδρικήν, ἐπιδείξασα εὐσθένειαν.

Δεῦτε χριστώνυμοι πάντες, καὶ φιλακόλουθοι, οἱ τὴν Μακεδονίαν, κατοικοῦντες Σοφίαν, ἀσκήτριαν Κλεισοῦρας τὴν θευαγῆ, εὐφημήσωμεν κράζοντες· Χαῖρε Μητέρων Ὁσίων ἢ καλλονή, καὶ χαρίτων θείου πέλαγος.

Ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων, καθάπερ ἔλαφος, ἐπὶ τὴν δροσοβόλον, καὶ περιρρέομένην, ὑδάτων ὑπ' ἀφθόνων θείαν Μονήν, τῆς Κλεισοῦρας πανεύφημε, ἔδραμες Μῆτερ Σοφία ἦν σοῖς σεπτοῖς, καθηγίασας παλαίσμασι.

Τὴν κατατήξασαν σάρκα, σκληραγωγήμασι, καὶ πόνοις νυχθημέροις, θεοφόρον Σοφίαν, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις δῆμοι πιστῶν, ὡς σεμνότητος σκῆνωμα,

σοφίαν κόσμου ἀρτύσασαν ἀληθῶς, τῶν αὐτῆς
σκαμμάτων ἅλατι.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὴν στερηθεῖσαν κρίμασιν ἃ οἶδε Κύριος, τοῦ
τέκνου καὶ τοῦ αὐτῆς συνεύνου ἐν ἀκμῇ ἡλικίας, καὶ
ὑπερβᾶσαν συντόνω ἀσκήσει τὴν ἀσθένειαν τῆς
φύσεως, Σοφίαν τὴν θεόσοφον τῆς Κλεισοῦρας
ἀσκήτριαν, εὐσχημόνως οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν
κράζοντες· ἢ μὴ εὐμοιρήσασα τυχεῖν τῆς θύραθεν
σοφίας, ἀλλὰ θεία χάριτι τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας
ἀναδειχθεῖσα κρήνη, σόφισον πάντας ἡμᾶς τοὺς
ἀσόφως δαπανῶντας τὸν βίον, ἵνα τῆς σὺν σοὶ
απολαύσωμεν ἐν πόλῳ ἀγαλλιάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε τὸ νεαυγές, ἐκ Πόντου ἀνατεῖλαν, σοφίας
θείας ἄστρον, καὶ ἅπαντας φωτίσαν, αὐγαῖς Σοφία
πόνων σου.

Στ.: Ὑπομένω, ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε
μοι, καὶ εἰσήκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως μου.

Χαῖρε ἢ τῆς Μονῆς, Κλεισοῦρας κοσμιότης, ἢ ἄρτι
ἐποφθεῖσα, Ἀσκητριῶν τῶν πάλαι, Σοφία ἰσοστάσιος.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐπηξας καλιάν, ὡς εὐλαλον στρουθιον, ἐν τῇ Μονῇ Κλεισούρας, τὴν νῦν σεμνυνομένην, Σοφία τῇ σῆ χάριτι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι ὁ Θεός, Τριάς Ὑπεραγία, ἡ πλήσασα σοφίας, τῆς Σῆς ἐπουρανίου, Σοφίαν τὴν Ἀσκήτριαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χαῖρε Μῆτερ Θεοῦ, Κλεισούρας ὠραιότης, καὶ σέμνωμα Σοφίας, τῆς ἄρτι ἀσκησάσης, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσευχῇ χαμευνία πολλαῖς στερήσεσι, κακοπαθείαις νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις Χριστῷ, εὐηρέστησας Σοφία παναοίδιμε, σὲ τῷ σοφίας ἀληθοῦς, ἀναδείξαντι φανόν, καὶ λύχνον λαμπρῶν χαρίτων, ὅθεν ὡς πρέσβειραν θείαν, Κλεισούρας σέμνωμα τιμῶμέν σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸ Προοιμακόν, τό· Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν στίχους σι', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πόντου νέον ὠράϊσμα, τῆς Ἀρδάσης ἐκβλάστημα, καὶ τῆς Τραπεζοῦντος ὄλβε πολῦτιμε, ὀδῷ πικρᾷ ἠκολούθησας, πατρώας ἐστίας σου, χωρισμοῦ καὶ εἰς

τὴν γῆν, Μακεδόνων κατήνησας, Μῆτερ ἔνδακρυς,
τὴν φιλόξενον ἦνπερ καὶ σῶν πόνων, καθηγίασας
ἰδρῶσι, Σοφία τῶν ὑπὲρ ἔννοϊαν.

Τὴν ἐστίαν τὴν αὐλείον, τοῦ σεμνείου προέκρινας,
τῆς Κλεισοῦρας κλίνην καθάπερ ἄνετον, ἐν ἧ τὴν
σάρκα ἀνέπαυες, Σοφία τὴν βρότειον, ἀσκουμένων
γυναικῶν, θεοσόφων ἀκρόρεια, καὶ θησαύρισμα,
ἀρετῶν ψυχοτρόφων ὅθεν πάντες, σὲ τιμῶντες τοὺς
καμάτους, τοὺς νυχθημέρους σου σέβομεν.

Ἀσθενείας τῆς φύσεως, τῆς θηλείας ἠλόγησας,
ἀνδρικῶ φρονήματι καὶ τὴν σάρκα σου, παννύχοις
στάσεσι τήξασα, ἐπτέρωσας πνεῦμά σου, πρὸς τὸν
Ἵψιστον Θεόν, τὴν Αὐτοῦ θείαν σύμμαχον, ἐν ἀγῶσιν
σου, Παναγίαν Μητέρα θεοφόρε, ὑπερένδοξε Σοφία,
Κλεισοῦρας σέμνωμα ἔχουσα.

Τὴν θηροὶ συνοικήσασαν, ἐν Κλεισοῦρα τιμήσωμεν,
ἐνθεον Σοφίαν καὶ ἀπολαύσασαν, προπτωτικῶν
καταστάσεων, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἄρκτους ὄφεις καὶ
στρουθοὺς, συνόδους βίου ἔχουσαν, οὓς ἐκέλευε, τοῖς
ἐκείνης προσταγμασιν ὑπεῖκειν, ὡς τοῖς λόγοις
πρωτοπλάστων, ἐν τῇ Ἐδὲμ κτήνη ἅπαντα.

Ὁ σοφῶν κόσμου νήπια, σὲ παιδείας τὴν ἄμοιρον,
σύννοικόν σε ἄρτι σοφία ἐνδοξε, σοφίας τῆς ὑπὲρ
ἔννοϊαν, καὶ σκῆνωμα χάριτος, ἱερὸν τῆς πανσθενοῦς,
ἀνταμείβων τοὺς πόνους σου, καὶ παλαιίσματα, τὰ
νυχθήμερα πρὸς τῆς ψυχοτρόφου, ἀρετῆς τῆς ὄντως
κτῆσιν, ἐν τῇ Κλεισοῦρα καὶ θέωσιν.

Ταπεινώσεως ἄγαλμα, τὸ σεμνεῖον κατέλιπες, θείου Μάρκου Πρώτης Φλωρίνης σπεύδουσα, τηρήσαι πάνσεπτον πρόσταγμα, Σοφία πανύμνητε, τῆς Κυρίας οὐρανῶν, καὶ τὴν μάνδραν κατέλαβες, τὴν περιδοξον, τῆς Κλεισούρας ἦν ἔδειξας καμάτων, ἐν τοῖς ἑσάτοις τοῖς ἔτεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Φόβον Θεου ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἔχουσα, τὸν σοφίζοντα τοὺς ἀνθρώπους, κατηύθυνες τὰ διαβήματά σου εἰς ἐντολῶν θείων πλήρωσιν, Σοφία σκεῦος ἐκλογῆς διαυγέστατον, ἀγαπήσασα γὰρ ὑπὲρ πάντα τὸν Κύριον, καὶ ὡς σεαυτὸν τὸν πλησίον σου, ἐκοπίαζες αὐτῷ τῷ καθ' ἑκάστην ὑπὸ σοῦ ὀρωμένῳ, ἀρέσκειν λόγοις καὶ πράξεσι. Εὐαρεστήσασα οὖν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις σὴ ἀσκήσει, καὶ λόγων σου παραμυθία, ἠξιώθης χαρᾶς οὐρανῶν ἀτελευτήτου, ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον ἀπολαῦσαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. λ' 10-26).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς

κερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσει ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνοις· θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (κεφ. α, 1-10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν, ὅτι εὕρισκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει

ἄφρονας, ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι κατακρέω ἁμαρτίας ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώωσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεός, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπον ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ακουστής, ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς, διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἢ δίκη, ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ, ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Δ', 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν

Κυρίῳ ἢ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λιτὴν. Ἦχος α'.

Εὐφράνθητε σήμερον ἄλση καὶ δρυμοὶ τῆς Κλεισοῦρας, καὶ σκιρτήσατε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ τῆς νεαυγοῦς Ἀσκητρίας Σοφίας, αὕτη γὰρ ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ὁμόζηλος γενομένη, τῶν πάλαι γυναικῶν Ὁσίων, ἰσαγγέλως τὸν βίον διήνυσε, καὶ νῦν Ἀγγέλοις συναυλιζομένη, καὶ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς τοῦ Κυρίου ὀρῶσα, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἐνόησας ἐκ νεότητος τὴν ματαιότητα τῶν φθειρομένων, καὶ τῶν ἀφθάρτων καὶ ἀρρέυστων ἐπιποθοῦσα, ἀρτίως τῶν πάλαι μητέρων τοὺς καμάτους ἀνεζωγράφησας, Σοφία Μῆτερ ἀοίδιμε, ὑπὲρ φύσιν οὖν ἀσκήσασα, καὶ σκληραγωγία ἀρρήτῳ τὴν σάρκα κατατήξασα, ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν, παρρησίαν ὅθεν ἔχουσα πρὸς Κύριον, μὴ παύση Αὐτοῦ δεομένη, ὑπὲρ ὑγείας τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Σοφίας τῆς ἄνωθεν ταμεῖον ἀσύλητόν σε ἔδειξε μακαρία Σοφία, ὁ πάντας σοφῶν Κύριος, ἀμείβων τοὺς ἐπὶ γῆς νυχθημέρους καμάτους σου. Σόφισον

οὖν καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀσόφους καὶ ἀχρείους, ἵνα σοφῶς πολιτευόμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Θριαμβεύσασα τὸν νοητὸν ὄφιν σὴ προσευχῇ καὶ ἀσκήσει, καὶ τοὺς ὄρατοὺς ἐχθροὺς νικήσασα, διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, νίκης στέφος Σοφία ἀμάραντον εἴληφας ἐκ χειρῶν τοῦ Κυρίου, ὅθεν νικηφόρος εἰσελθοῦσα εἰς τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἰλαρῶ σου ὄμματι φρουρεῖς καὶ ἐποτεύεις τοὺς τιμῶντάς σε, Κλεισοῦρας Ἀσκήτρια περιίδοξε καὶ πανεύφημε.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε φιλοσίων χορεῖται ἀγαλλιώμεναι, ἴοις μυριπνόοις ἐγκωμίων καταστέψωμεν, τὴν ἀρτιφανῆ τοῦ Σωτῆρος ἀμνάδα Σοφίαν τὴν θεοτίμητον. Αὕτη γὰρ σκληραγωγοῦσα τὸ ἑαυτῆς σαρκίον, καὶ καθ' ἐκάστην κακουχουμένη, τὸν μεγάλαυχον κατέβαλε δράκοντα, καὶ τρυφήσαι τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἠξιώθη ἐν πόλῳ. Καὶ νῦν Χριστοῦ παρεστῶσα τῷ θρόνῳ, ἀπαύστως πρεσβεύει καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἀπολαῦσαι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις, Παρθένου θεραπαινίς, ἡ τῆς αὐτῆς
ὀτρύνσει μάνδραν οἰκήσασα, Κλεισούρας
εὐπρεπεστάτην, ἦν πόνων ἀσκητικῶν, καὶ
σκληραγωγίας Μήτηρ ἔδειξας, κονίστραν περιίδοξον,
καὶ ἦν ρεῖθροις ἡγίαςας, τῶν σῶν ιδρώτων, ἐν ἐσχάτοις
τοῖς ἔτεσι, πνευματέμφορε, ὀσιότητος σκῆνωμα, ὅθεν
τὴν θείαν μνήμην σου, τιμῶντες γηθόμενοι,
ἀναβοῶμεν· σοφία, τῆς ἀρετῆς ἀκροθίνιον, καὶ
θεοσοφίας, ἀκρεμῶν ἡμᾶς σοφίσαι, Χριστὸν ἰκέτευε.

*Στ.: Ὑπομένω, ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε
μοι, καὶ εἰσήκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.*

Χαίροις, ὁ τῆς Ἀρδάσσης βλαστός, ἀστήρ ἐκ Πόντου
ἀνατείλας λαμπρότατος, καὶ πᾶσαν Μακεδονίαν,
καταφωτίσας ἀγαῖς, ταπεινώσεώς σου, καὶ
ἀπλότητος, φανὲ ἀγαθότητος, καὶ πυρσὲ
προσποιήσεων, μωρῶν κειμένους, ἐν σκιᾷ
κατηγλάϊσας, βίου ἄφρονως, ὧν σκοτεῖαν διώκουσα,
λόγοις παμφαεστάτοις σου, πρὸς φέγγος ἀνέλκυσας,
χρηστοθείας Σοφία, καὶ ἐν Χριστῷ βίου κρείττονος,
διό σε τιμῶντες, τοὺς καμάτους σου πρὸς κτῆσιν,
σοφίας σέβομεν.

*Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.*

Δεῦτε, χαρμονικῶς οἱ πιστοί, τὴν λιτοδίαιτον ἀπλήν
καὶ ρακένδυτον, Ἀσκήτριαν τῆς Κλεισούρας, Ὀσίων
ὡς γυναικῶν, καύχημα τὸ νέον, εὐφημήσωμεν,
βοῶντες ἐκ πίστεως· εὐσυμπάθητε ἄμπεμπε,

παντελεῆμον, καὶ φιλεῦσπλαγχνε ἅπαντας,
προσιόντας σοι, πρακτικῆς ἀγαπήσεως, τρόποις σου
κατηγλάϊσας, καὶ τοῖς νυχθημέροις σου, καμάτοις τῷ
Ζωοδότῃ, καὶ Λυτρωτῇ εὐηρέστησας, τῷ δείξαντι
σκεῦος, σὲ χαρίτων οὐρανίων, ἄρτι πολῦτιμον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ ἡ τῆς Κλεισοῦρας περίκλυστος
μάνδρα, μεσίτριαν ἔχουσα τὴν ἐν σοὶ ἄρτι Ἀσκήτριαν
Μητέρα, Σοφίαν τὴν οὐρανόφρονα. Αὐτῆς οὖν ἐν
εὐλαβείᾳ προσπτυσσομένη, τὴν θήκην τῶν πανιέρων
λειψάνων, τὴν ὡς ὄλβον πολῦτιμον ἐν κόλποις
ἔχουσα, ἐν κατανύξει βόησον· πιστῶν καταφυγὴ τῶν
ἐν κλύδωσι, καὶ ἰατρεῖον ἀσθενούντων ἄμισθον,
πρόφθασον καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι σὴν μάνδραν,
καὶ πάντα ἰκέτας σου, ὡς ταχινὴ πάντων προστάτις
καὶ ἐνθερμος πρὸς Κύριον πρέσβειρα.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσευχῇ χαμευνία πολλαῖς στερήσεσι,
κακοπαθείαις νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις Χριστῷ,
εὐηρέστησας Σοφία πανασίδιμε, σὲ τῷ σοφίας
ἀληθοῦς, ἀναδείξαντι φανόν, καὶ λύχνον λαμπρῶν
χαρίτων, ὅθεν ὡς πρέσβειραν θείαν, Κλεισοῦρας
σέμνωμα τιμῶμέν σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ δὲ τὴν α' σιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τὴν ἄμοιρον σαφῶς, τῶν ἀνθρώπων σοφίας, ἀλλὰ τὴν τοῦ Θεοῦ, εὐμοιρήσασαν σκεῦος, γενέσθαι πολῦτιμον, τῆς σοφίας τῆς ἄνωθεν, ὡς ἀσκήσασαν, ἐν τῇ Κλεισοῦρα ὀσίως, καὶ σοφίσασαν, αὐτῆς τοῖς ῥήμασι κόσμον, Σοφίαν τιμήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν β' σιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχείαν ποθήσασα, Σοφία τὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἀνεχείᾳ πολλῇ, στερήσει καὶ δάκρυσαι, σὺ γὰρ διαιτωμένη, ὡς στρουθίον καὶ ῥάκη, Μητέρα ἐνδεδυμένη, τῶν ἀρχαίων Μητέρων, ἐρήμου ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὠφθης ὁμόζηλος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κλεισοῦρας σέμνωμα, περιφανέστατον, Χριστοῦ ἐκόσμησας, πίστιν τὴν ἄμωμον, σαῖς προσποιήσεσι μωραῖς, στερήσει κακοπαθεία, κατατήξει σώματος, ἀνδρικῶ σου φρονήματι, καὶ εὐχῇ ἀόκνω σου, Θεοσόφων ἀγλάϊσμα, Μητέρων ὄθεν πόθῳ βοῶμεν· Χαῖρε Σοφία Θεοφόρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως μου.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον Ὅσιακόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τῆς Σῆς Ὁσίας...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ὡς πηγὴ σοφία ἠΰφρανες, τοὺς σπεύδοντας ἀντλήσαι ἐκ τοῦ ὕδατος τῶν λόγων σου, καὶ ὡς ἀρετῆς διδάσκαλος, ἢ εἰς μέτρον τέλειον τὴν ἀρετὴν ἀσκήσασα, ἐδίδασκες πάντας τὴν ταπείνωσιν καὶ ἀπλότητα, ὧν ὑφηγῆτορ πέφηνας Σοφία παμμακάριστε, μὴ οὖν παύση ὡς παρρησίαν ἔχουσα πρὸς Κύριον, Χριστῷ πρεσβεύειν καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι ἀνῦσαι, τὴν οὐρανόδρομον πορείαν τὴν ἀπάγουσαν πρὸς θέωσιν.

Οἱ κανόνες· τῆς ἐορτῆς· καὶ τῆς Ὁσίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Σοφίας Θεοῦ δοχεῖου, Σοφίαν ἀναμέπλω. Χ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σοφίαν ἀμνάδα Σου, τὴν ταπεινὴν καὶ φιλάρετον, Κλεισούρας διάκοσμον, τῆς περιδόξου Μονῆς, τὸν

οικέτην Σου, ἀξίωσον ὑμνῆσαι, λαμπροῖς μελωδήμασι, καὶ ὕπνοις πρέπουσιν.

Ὅσιων διάκοσμε, Σοφία Μῆτερ ἀοίδιμε, Ἀρδάσσης ἐκβλάστημα, ἐν τῆς Κλεισούρας Μονῆ, ἄρτι ἦνθησας, ὡς μυροβόλον κρίνον, καὶ ἥδυνας τρόποις σου, πάντας ασκήσεως.

Φωτὶ θείας χάριτος, ἐλλαμπομένη ἐφώτισας, Σοφία τὰ σύμπαντα, ἀπλότητός σου βολαῖς, καὶ πυρσεύμασι, φρονήματος ἐνθεου, εὐχῆς ἀσιγήτου σου, καὶ ταπεινώσεως,

Θεοτοκίου.

Ἰλέωσαι Κύριον, τὸν Σὸν Υἱὸν Μητροπάρθενε, ἡμῖν μεγαλύνουσι, μελισταγέσιν ᾠδαῖς, Σὲ εἰς ἅπαντας, αἰῶνας Θεοτόκε, σεμνὴ ἐλεήστρια, τῶν προσφευγόντων Σοι.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀσκήτρια πάνσεμνε Κλεισούρας, Σοφία ἐσχάτοις ἐν καιροῖς, Κυρίῳ εὐηρέστησας, διαγωγῆ ἀρίστη σου, καὶ τοὺς πλησίον ἅπαντας, ἀρρήτῳ φιλανθρωπία σου.

Σοῖς τρόποις ἀπλότητος Σοφία, διέβης τοῦ βίου ἀσφαλως, τοῦ σοῦ προσκαίρου δίαυλον, γινώσκουσα ὁ Κύριος, ὅτι τὴν χάριν δίδωσιν, Αὐτοῦ ψυχαῖς ταπεινόφροσι.

Θεόφρον Ἀσκήτρια Κλεισούρας, σοφία Ποντίων καλλονή, μετὰ βαρβάρων ἔφοδον, Ἄγαρ υἱῶν εἰς κώμην σου, εἰς Μακεδόνων ἔσυρας, γῆν τὴν φιλόξενον πόδας σου.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν χειμάρρους, ὑπάρχεις
Παρθένε ἀληθῶς, Κλεισούρας σεμνολόγημα, των
πίστει προστρεχόντων Σοι, καὶ ἀνυμνούντων
σκάμματα, Σοφίας τῆς Ἀσκητρίας Σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τὴν διδάσκαλον, τῆς μετανοίας, καὶ κοσμήτορα,
χριστοθείας, ἀφανῶς τὴν ἐν Κλεισούρα ἀσκήσασαν,
καὶ δαψιλῶς προσελκύσασαν Πνεύματος, τοῦ θεοῦ
χάριν εὐτάκτως ὑμνήσωμεν, πόθῳ κράζοντες· Σοφία
θεομακάριστε, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει πάντοτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθημέμος ἐν δόξῃ.

Οὐρανῶν σκηναῖς ποθοῦσα, ἐκ νεότητος χρόνων
σου, κώμην Ἀναρράχης, σὲ τὴν δεξαμένην κατέλιπες,
μετὰ φυγὴν ἐκ πατρίδος καὶ κατέλαβες, Μάρκου
ἔνδοξον, Μονὴν Φλωρίνης Ἀσκήτρια.

Ἵπερόπτις ἐποφθεῖσα, πάσης βίου τερπνότητος,
θεαυγὲς Σοφία, ἀνδρικῶ φρονήματι ἤσκησας, καὶ
προτροπῇ τῆς Παρθένου μετεκόμισας, εἰς τὴν
πάνσεπτον, Μονὴν Κλεισούρας θεόσοφε.

Δένδρον μάνδραν οἰομένη, τῆς Κλεισούρας ἀγώνων
σου, καλιὰν τῶν θείων, ὥσπερ ἀηδῶν καλλικέλαδος,
καὶ ὡς φιλέρημος ὄρνις ἄρτι ἐπηξας, Μῆτερ ἔνδοξε,
αὐτῆς Σοφία ἐν δώμασι.

Θεοτοκίου.

Οἱ τῶν χριστωνύμων πάντες, δῆμοί Σε
μεγαλύνομεν, Κεχαριτωμένη, τῆς Κλεισούρας φύλαξ
ἀνύστακτε, καὶ ἀνυμνοῦμεν Σοφίαν τὴν ἀσκήσασαν,
ἐν τῇ μάνδρα Σου, ἄρτι καθάπερ ἀσώματος.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Χειμῶνος ὑπέμεινας, τὸ ψύχος θεία χάριτι,
καθημένη Μῆτερ παρ' ἐστίας, λίθον αὐλείου, χώρου
Κλεισούρας Μονῆς, Σοφία καὶ τῇ καρδιακῇ,
προσευχῇ ἐσχόλαζες, Μῆτερ ὄντως ἰσαγγελε.

Εἰς πᾶσαν περίκωρον, Σοφία τῶν καμάτων σου, τῆς
Πτολεμαΐδος Καστορίας, καὶ τῆς Φλωρίνης, ἐξῆλθε
φήμη σεμνή, Κλεισούρας σὺ γὰρ σεπτὴν Μονήν,
θέατρον ἀνέδειξας, θεαρέστων ἀγώνων σου.

Ἰσχὺν Μῆτερ ἄνωθεν, λαβοῦσα πανουργεύματα, τοῦ
ἐχθίστου ἔθραυσας Σοφία, καὶ παρακλήσει, θερμῇ
σου ἐκ τῶν ἐχθρῶν, μανίας διέσωσας Μονήν, τὴν
φιλοξενοῦσάν σε, θεοφόρε Ἀσκήτρια.

Θεοτοκίου.

Ὅμβρίζεις ἀείποτε, πιστοῖς Θεογεννήτρια, νάματα
ζωῆς τῆς αἰωνίου, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν τῇ Κλεισούρα
τὴν Σήν, εἰκόνα ἣν ἔσχεσ ἀρωγόν, ἡ Σοφία πρόμαχον,
καὶ θερμὴν ἀντιλήπτορα.

Ῥδὴ σι'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ναὸν Θεοῦ εὐπρεπέστατον, ποιήσας τὴν καρδίαν σου εὐφημε, σκληραγωγία σου, εὐχῆ μωραῖς προσποιήσεσι, καὶ δάκρυσι Σοφία, ὄντως ἡγίασαι.

Σὲ τὴν οὐδέποτε κλίναςαν, σαρκίον ἐπὶ κλίνης καὶ στόμαχον, τὸν σὸν κορέσασαν, τροφαῖς Σοφία τιμῶμέν σε, ὡς γυναικῶν Ὀσίων, φῶς νεαυγέστατον.

Ἰδὸν θεώσεως ᾧδευσας, Σοφία ἐν Κλεισοῦρα καὶ ἔφθασας, εἰς ὕψος ἀρρήτον, τῆς ἀρετῆς ὅθεν ἅπαντες, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, λαμπρῶς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίου.

Φθορᾶς Σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι, ἀλήκτου Θεοτόκε πανύμνητε, Κλεισοῦρας σέμνωμα, θερμαῖς Σοφίας ἐντεύξεσι, σοφῶς τῆς ἀσκησάσης, ἐν Σοῖς σκηνώμασι.

Κουτάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν, ἐν Κλεισοῦρα ἐνασκήσασαν, καὶ ὑπομείναςαν, τὸ ψῦχος ὡσπερ ἄσαρκος, παρ' ἐστίαν καθημένην Μονῆς αὐλείῳ, βιοτῆς αὐτῆς τὰς νύκτας καὶ σχολάζουσας, προσευχῇ Σοφίαν θείαν εὐφημήσωμεν, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις πάνυ Ἀσκήτρια.

Οἶκος.

Ἄγγελοι καθορῶντες, σῆ ἀμέμπῳ ἀσκήσει, ἐξέστησαν Σοφία θεόφρον, καὶ πιστῶν Μακεδόνων χοροί, σὺν Ποντίων δήμοις Μῆτερ θαυμάζοντες, ταπεινώσιν καὶ νῆψίν σου, ἐκραύγασαν ἐν κατανύξει·

Χαῖρε, διδάσκαλος μετανοίας·
χαῖρε, ὁ πρόβολος ἐγκρατείας.
Χαῖρε, τῆς Μονῆς Κλεισούρας ἡ ἔνοικος·
χαῖρε, παμφαῆς λαμπηδών, θείας χάριτος.
Χαῖρε, φάρος τῆς ἀπλότητος, καὶ ἀμέμπτου ἀγωγῆς·
χαῖρε, λύχνος ταπεινώσεως, καὶ εὐχῆς καρδιακῆς.
Χαῖρε, Θεοῦ σοφίας χρυσοστόλιστον σκεῦον·
χαῖρε, τῆς συμπαθείας τῆς Αὐτοῦ θεῖος τύπος.
Χαῖρε, κρηπίς σαρκὸς κατατήξεως·
χαῖρε, πυξίς Χριστοῦ ἀγαπήσεως.
Χαῖρε, ἐν γῆ ἡ οὐκ ἔχουσα κλίνην·
χαῖρε, πηγὴ, ἡ ἐκκέουσα χάριν.

Χαίροις, πάνυ Ἀσκήτρια.

Συναξάριον.

Τῆ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας καὶ
θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Σοφίας, τῆς ἐν τῇ Μονῇ τῆς
Παναγίας τῆς Κλεισούρας θεοφιλῶς ἄρτι ἀσκησάσης.

*Χάριτι σοφισθεῖσα, Σοφία θεία,
Σοφῶς ἤσκησας ἄρτι, ἐν τῇ Κλεισούρα.*

Ἔδῃ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἦτον ἡδιστον, Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Σοφία
ἠΰφρανας, ὁδμαῖς τῆς σῆς ἀγωγῆς, καὶ τρόπων
ἀσκήσεως, τῆς θεαρέστου σου, πρὸς τελείωσιν, τῆς
ἀρετῆς θεόσοφε, παναῤῥήτῳ εὐωδία.

Ἀγγελόμορφε, Ἀσκήτρια ὑπέβαλε, σὲ εἰς ἐγχείρησιν,
ξένως ἡ Μήτηρ Θεοῦ, ἐπίκουρον ἔχουσα, αὐτῆς

Ἀρχάγγελον, καὶ φιλιτάτους σου, Ἁγίους τοὺς
θαυμάζοντας, σοῦ Σοφία τοὺς καμάτους.

Νίκης στέφανον, ἐδέξω χρυσοστόλιστον, Σοφία
πάγκαλε, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀξίως τοῦ
νέμοντος, τὰ γέρα ἅπασι, τοῖς δοξάζουσιν, Αὐτὸν ἐν
βίῳ πράξεσι, θείοις καὶ ἀμέμπῳ βίῳ.

Θεοτοκίου.

Ἀγαθότητος, πυξίον νίκας δώρησαι, ἡμῖν
Παντάνασσα, κατ' ἐναντίων ὀρδῶν, Σοφία ὡς ἔδωκας,
τῇ ἀσκητρίᾳ Σου, ἐν τοῖς ἔτεσιν, ἐσχάτοις
Μητροπάρθενε, τὸν ἐχθρὸν θριαμβευσάση.

Ψδὴ η' . Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάρδε εὐωδέστατε Σοφία, ἀπλότητος ταπεινώσεως
καὶ νήψεως, πάντας εὐωδίασας, τοὺς πιστῶς
προστρέχοντας, εἰς τὴν Μονὴν τὴν πάνσεπτον,
Κλεισούρας θείαν σου, λαβεῖν εὐχὴν καὶ λόγους
ἀκοῦσαι, μετανοίας ἄρτι, σοὺς ψυχοτρόφους Μῆτερ.

Ἄρδασσα σεμνύνεται τοῦ Πόντου, σπαργάνοις σου
τοῖς σεπτοῖς Σοφία ἔνθεε, καὶ Κλεισούρα πόνοις σου,
ιεράς ἀσκήσεως, δι' ἧς εἰς ὕψος ἔφθασας, σοφίας
ἄρρητον, καὶ νήψεως δυσπρόσιτον Μῆτερ, ὃ
ἀδυνατοῦμεν, ἰδεῖν οἱ σὲ τιμῶντες.

Μέμνησο τῶν πίστει ἐκτελούντων, Σοφία τὴν
φωτοφόρον καὶ περίλαμπρον, μνήμην σου καὶ
ἄσμασι, μελωδούντων πόνους σου, οὓς ἔτλης πρὸς
ἀπόκτησιν, τῆς τελειότητος, καὶ ἄνοδον τῆς κλίμακος
Μῆτερ, ὀδηγούσης πόλου, πρὸς παμφαεῖς σκηνώσεις.

Θεοτοκίου.

Ἐλεος ἀφθόνως δωρουμένη, Σοῖς δούλοις καὶ οἰκτιρμούς τοῦ Θεοῦ Τόκου Σου, Ἐλεοῦσα πάναγνε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, πειρατηρίων ἅπαντας, Σὲ μεγαλύνοντας, καὶ μέλποντας Σοφίας καμάτων, Σοῦ τῆς ἀσκητρίας, τοὺς νυχθημέρους ὕμνοις.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Πόθον ἱερόν, Σοφία κατέχουσα, ἐπανακάμψεως, εἰς Ἐδὲμ σκηνώματα, διελογίζου, αὐτὴν ἐξόριστον, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ Κύριον, τὸν πολυεύσπλαγχνον, ἀξιῶσαι, ἐκδυσώπεις πάντοτε, ἀπολαῦσαι αὐτῆς τῆς τερπνότητος.

Ὡς τῶν ἀσθενῶν, ταχίστην ἰατείραν, ἀνευφημοῦμέν σε, καὶ πρὸς Κτίστην πρέσβειραν, θερμὴν τῶν πίστει, καταφυγόντων σοι, αἰεὶ παρακαλοῦμέν σε, Σοφία ἅπαντας, ἐκ τοῦ ὕψους, δόξης σου ἰκέτευε, τὸν Χριστὸν πέμψαι χάριν σοῖς πρόσφυξι.

Θεοτοκίου.

Χαῖρε ἀγαθή, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, περάτων κτίσεως, Μῆτερ παντευλόγητε, ἀναβοῶντες, ἐκδυσωποῦμέν Σε· ἐλέησον Σοὺς πρόσφυγας, τοὺς μεγαλύνοντας, τοὺς καμάτων, τοὺς σεπτοὺς πρὸς θέωσιν, Ἀσκητρίας Σοφίας Μητρόθεε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἵπόμονης ἀρχέτυπον, καὶ θεῖαν ὑφηγήτριαν, τὴν ἐν Κλεισοῦρα ἀσκήσει, συντόνω καὶ ἀσιγήτω, εὐχῇ τῷ

Παντοκράτορι, Χριστῷ εὐαρεστήσασαν, Σοφίαν τὴν αἰδιμον, Θεοσοφίας ὡς βάθρον, ἐγκωμιάσωμεν πάντες.

Καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον, ἀγωγῆς νεόφωτον, ἀσκητικῆς παμφαῶς, ἀνατείλαν ἐν ἔτεσι, τοῖς ἐσχάτοις μέλψωμεν, ἐκ τοῦ Πόντου κραυγάζοντες· αὐγαῖς Σοφία, σῆς ταπεινώσεως, σκληραγωγίας, εὐχῆς καὶ νήψεως, ἡ καταυγάσασα, Μακεδόνων σύλλογον καὶ τῶν πιστῶν, πάντα τὰ συστήματα, λαμπρῶς δεδόξασαι.

Μάνδρας, τῆς Κλεισοῦρας σέμνωμα, διῆλθες σὴν βιοτήν, ἐν ὑπαίθρῳ ρακένδυτος, ἄκρως λιτοδίαιτος, καὶ οὐκ ἔχουσα κράββατον, πρὸς τῆς φθαρτῆς σου, σαρκὸς ἀνάπαυσιν, Σοφία θείων, χαρίτων ἔσοπτρον, ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν λαμπρὰν γεραίροντες, σὰς πρὸς Θεόν, πάντες ἐκδεχόμεθα, πρεσβείαις πάνσεμνε.

Ὅλη, τῆς ψυχῆς ἐφέσει σου, ἐπιποθοῦσα Χριστόν, ἐκ νεότητος χρόνων σου, μετὰ τὴν τοῦ τέκνου σου, καὶ συζύγου σου στέρησιν, Κλεισοῦρας Μάνδραν, σεπτὴν κατέλαβες, σκληραγωγία, ἦν καθηγίασας, καὶ θεῖον μέλαθρον, ἀρετῆς ἀνέδειξας θεοτερποῦς, εὐσταλὲς ἀσκήτρια, Σοφία πάνσοφε.

Νύμφη, Κτίστου καλλιπάρθενε, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, ὄντως ἀνεζωγράφησας, τῶν Μητέρων

σκάμματα, τῶν ἀρχαίων καὶ ἔλαμψας, ὡς λύχνος κόσμῳ, Σοφία πάμφωτος, τῆς ὑπὲρ λόγον, σοφίας νήψεως, τρόπων ἀπλότητος, καὶ μωρῶν ἐνίοτε θεοειδές, Μῆτερ προσποιήσεων, διὸ τιμῶμέν σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν συγκύπτουσαν τῆς Κλεισοῦρας Ἀσκήτριαν, ἀλλ' εὐθυτενῆ τῆς θεοσοφίας κυπάρισσον, Σοφίαν τὴν ἀξίεπαινον εὐθαρσῶς μακαρίζωμεν. Αὕτη γὰρ τὸ γεηρὸν ἀποβαλοῦσα ἄχθος, τὴν ψυχὴν πρὸς τὰς ἐπάλξεις τοῦ οὐρανοῦ ἀνέτεινε, καὶ Χριστὸν ἐδοξολόγει ἀείποτε, ὅθεν εἰς ὕψος δυσαντίβλεπτον ἀρετῆς ἀρθεῖσα, τῆς τρυφῆς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐπέτυχεν ἀπολαύειν, ἧς καὶ ἡμᾶς πρεσβεύει Χριστῷ ἀπολαῦσαι, ἐν τῇ ἀλήκτῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος· πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε', 22-στ, 2):

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά... Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς κζ' ἐβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. κε', 1-13): *Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία*

*τῶν Οὐρανῶν δέκα παρθένοις... Ζήτει τῷ Σαββάτῳ
ιστ' τοῦ Ματθαίου.*

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

*Χαίροις τῆς Ἀρδάσσης σεπτὸς βλαστός, χαίροις
Πόντου κρίνον, μυροβόλον καὶ εὐανθές, χαίροις τῆς
Κλεισούρας, κιννάμωμον Σοφία, ἡ ἀκραιφνεῖ
ἀσκήσει, κόσμον ἠδύνασα.*

Δίστιχον:

*Σεραφεῖμ σόφιζε, Χαραλάμπης κράζει,
σὺν ταῖς μοναζούσαις Κλεισούρας, Σοφία.*

